

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 26. Mt. XVII

Birželio-June 26, 1937

VI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

LEKCIJA

Rom. 6, 3-11.

BROLIŲ, mes visi, kurie esame krikštu artimiausiai suvienyti su Jėzumi Kristumi, krikštu dalyvaujame jo mirtyje? Nes krikštu, kuriuo dalyvaujame mirtyje, mes esame draug su juo palaidoti, kad, kaip Kristus kėlėsi iš numirusių per Tėvo garbę, Nes jei mes suaugome su juo jo mirties panašumu, taip pat būsime ir prisikėlime. Mes juk žinome, jog senasis mūsų žmogus yra draug prikaltas ant kryžiaus, kad būtų sunaikintas nuodėmingas kūnas ir kad mes daugiau nebevergautumėm nuodėmei. Nes, kas mirė, tas yra paliuosuotas nuo nuodėmės. O jei mes numirėme su Kristumi, tai mes tikime, kad taip pat draug su Kristumi būsime gyvi. Mes žinome, kad Kristus, atsikėlęs iš numirusių, jau nebemiršta; mirtis ant jo daugiau nebeviešpatauja, Nes kad jis mirė dėl nuodėmės, tai mirė vieną kartą; kad gi yra gyvas, tai gyvas Dievui. Taip ir jūs laikykite save mirusiais nuodėmei; gyvais gi Dievui vienybėje su mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

EVANGELIJA

Morkaus 8, 1-9.

ANUO METU, dideliai miniai drauge esant ir neturint ko valgyti, Jėzus pasižadėjęs mokytinius jiems tarė: Gaila man minios, nes štai jau tris dienas jie pasilieka prie manęs ir neturi ko valgyti. Jei aš paleisiu juos į jų namus nevalgiusius, jie apalps kelyje, nes kaikurie iš jų yra atėję iš tolo. Jo mokytiniai jam atsakė: Iš kur galės kas nors imti čia tyruose duonos jiems pavalgydinti? Jis juos paklausė: Kiek turite duonos kepalų? Jie atsakė: Septynis. Tuomet jis liepė miniai atsisėsti ant žemės. Paėmęs septynis duonos kepalus, jis dėkojo, laužė ir davė savo mokytiniais išdėstyti, ir jie išdėstė ties minia. Jie turėjo taip pat nedaug žuvelių; ir jas jis palaimino ir liepė išdėstyti. Jie valgė ir privalgė. Paskui jie dar pririnko, kas buvo likę trupinių, septynių pintines. Valgiusiųjų buvo apie keturis tūkstančius, ir jis juos paleido.

Jei nori būti sveikas vartok tris vaistus: ramumą, linksnumą ir susitvarkymą.

Pamokslas VI-ajam Sekmadieniui Po Sekminių

Bastūnas

STEBUKLAS, apie kurį skaitom šios dienos Evangelijoje prirengė žmones tam didžiųjų didžiausiam pasauly stebuklui, kai mūsų Išganytojas Savo mirties išvakarėse, ėmė į Savo rankas duonos, "palaiminęs perlaužė, davė jiems ir tarė: Imkite ir valgykite; tai yra mano kūnas." Ir indamas taure Jisai taip pat tarė: "Gerkite iš jos visi; nes tai yra mano kraujas." Jis buvo prižadėjęs Save atsiduoti, pasiaukoti jau keletą mėnesių pirmiau, kai Jisai padaugino septynis duonos kepalus ir pavalgydino didelę minią. Dabar visi žmonės gali maitintis gyvąja duona.

Bet kaip su mumis? Kaip su ateinančiomis gadynėmis? Saldžiausias Širdies meilė ir mus tuo pačiu kartu priglaudė ir aprūpi-

no. "Tai darykite mano atsiminimui." Tačiau, ką Aš darau, darykite ir jūs. Mainykite duoną į Mano Kūną, ir vyną į Mano Kraują, kad visos tautos, visi žmonės galėtų naudotis šiuo dieviškuoju maistu.

Mūsų Viešpats gerai žinojo, kaip greitai mes pamirštame, kokie maršūs esame. Už tai Jam rūpėjo palikti mums ką nors dėl atminties. Kaip tik žmonės ar įvykiai iš akių, taip ir iš galvos. Mes mėgstame, mylime tik tai tuos dalykus, kurie arti mūsų, kurie nors kaip liečia mus. Atsiskyrimo šydui pridengus kad ir nuostabiausius įvykius, kilniausias ypatybes, mylimiausius žmones neužilgo pamirštame ir ilgainiui, jaučiamės it jų visai nė nebūta. O ką čia kalbėti apie

visos galdynės vandens prabėgimą, viso šimtmečio įvykių praužimą. Greičiausia nei vardu neatmename.

Kaip žmonės, iš paskutiniųjų kovoja prieš tą nuožnių užmiršimą! Kiek pastangų deda, kad nors kas, kaip nors juos atsimintų, visiškai nepamirštų. Jie stato paminklus, dangoraižius, rašo knygas, kala eiles; viską daro, ką tik išmano, kad tik nebūtų užmiršti. Jie, rodos, per ašaras šaukia: "Aš turiu kraustytis iš čia; jūs užimkite mano vietą, mane pavaduokite, mano pradėtąjį darbą tęskite toliau, mane iš savo tarpo neišbraukite."

Dirstelkime į savo gyvenimą. Kur kūdikystės malonumai, jaunystės skaidūs prisirišimai, pavasario draugai ir draugės? Dingę, kaip popiroso melsvi dūmai. Dingę ne tik iš akių, bet ir iš atminties. Tiesa, yra prisirišimų, kurių laikas neišdildys, yra širdžių, kurios amžinai plaks tik vieną vardą, gyvuos tik vienu atsiminimu. Ar motina užmirš savo iščios vaiką. Ar vaikas užmirš savo motinos veidą?

Vienok, mūsų prigimtis prašyte prašo nors mažiausio daiktelio, dalykėlio meilei ir atsiminimui gaivinti. Motina laiko savo didžiausiu turtu savo mažutėlio garbinių kuškį, vaikelį brangina savo mamytės paveikslą, ir kai jis į jį žiūri, ji kalba į jį. Ji vėl gyvena, vėl jį myli, kai jis ją atsimena.

Gal kaip tik ir už tai mūsų Viešpats norėjo palikti mums Save Patį. Jis gerai ir nuodugnai pažino žmogaus širdį. Jis žinojo, kokie maršuoliai mes esame, kaip greitai pamirštame. Jis ilgai liūkuriavo, laukė iki paskutinės valandos ir paskutiniaus Savo žodžiais kreipėsi į apaštalus prašydamas: "Imkite šitą Mano Kūną, laikykitės šitą Mano Kūną, tai darykite Mano atsiminimui."

Nevisi priminklai, paminėjimai, atminties ženklai, paminklinės dovanos vienos vertės, vienai branginami. Vieni mums labai brangūs, kiti neturį sau prekės, neapiprekiuojami. Šventasis Tomas Akvinietis aiškina mums, jog atminties ženklelis atstoja mums asmenį. Juo arčiau mums tas ženklelis, juo gyviau, juo tikriau mes gyvename tame ženklelyje.

Kai ieškome atminties ženklelio, visados ieškome kokio daikto, kuris buvo labai arti mūsų mylimosios ar mylimojo. Ieškome to žmogaus nors kokios nuosavybės, kuri gyvenimo ar jo gyvybės. Motinai be galo brangi savo vaikelio bent kelių plaukelių garbana. Ji brangina ją, laiko prisispaudus prie savo

širdies. Ji ten visados gyvena, jos visas gyvenimas su ta garbana susijęs.

Ką mes nepajėgiame padaryti, už tai kad esame tikrai žmonės, ką kiekvienas mūsų trokštų padaryti, už tai kad esame sutverti Dievo pavidalu; Kristus yra padaręs. Jisai paliko mums priminklų, atminties ženklų, paminkline dovana ne Savo kūdikystės lopšį; ne Savo kryžių, krauju persisunkusį; ne, Jisai norėjo palikti mums tokį atminties ženklą, kokį visi žmonės trokšte troksta palikti, apie kokį ženklą, žmonės tik svajonėse svajoja. Jisai norėjo tokį ženklą mums palikti, ir paliko. Jisai mums yra pasakęs: "Imkite. Štai ne kokis drabužis, kuris Mane kadaiše palietė, ne Mano paveikslas, ne plaukų garbana, ne dalis Save. Štai Mano Kūnas, visas Mano Kūnas; štai Mano Kraujas, visas Mano Kraujas, visa Mano Siela, visa Mano Dievystė; štai Aš Pats. Imkite." Kur kas galingesnis už visus žmones mūsų Sutvertojas ir Išganytojas kreipiasi į mus ir siūlosi mums: "Kaipo atminties dovana, kaipo Mano atsiminimui, Aš atsiduodu Save jums, kad Aš galėčiau gyventi jūmyse, o jūs Manyje." Amen.

Širdies Žiedai

*Širdies brangūs žiedai,
Pražydekite mūnui,
Kristaus puoškite altorių;
Jau kalėt jums gėna,
Nes praslinko audra,
Skleiskitės, to nariu, noriu...*

*Štai jau gėlės laukus
Puošia, skleidžia kvapus,
Teikia jos žmonėms gyvybės.
Man širdy dar ledai,
Dar užmirę žiedai,
Pumpurus dengia tamsybės.*

*Pražydekite žiedai,
Taip meiliai ir gražiai:
Nieks prieš jumis bus lelijos!
Jūs gi sostą dangaus,
Puošit Jėzaus Brangaus,
Būsit jūs džiaugsmu Marijos...*

Feliksas Pakriaušė.

Katalikiškoji Šeima Ir Jos Uždaviniai

ŠEIMOS PAMATAS yra jos vienybė, nesuardomumas ir šventumas. Kas paneigia bent vieną iš tų dalykų, tas tuo pačiu ardo šeimą ir griaua visuomenės gerovę. Kam rūpi valstybės, Bažnyčios ir visuomenės gerovė, tas visomis pajėgomis turėtų kovoti prieš šeimos ryšių atpalaidavimą, jos ardymą.

Katalikų supratimu, šeimos ryšiai yra antprigimtinis dalykas. Tai plaukia iš moterystės Sakramento. Per moterystės Sakramentą gaunamas pašvenčiamosios Dievo malonės padauginimas.

Moterystės Sakramentas šeimos santykius pašventina ir daro juos antprigimtinius. Pagaliau jos šventumas ir antprigimtiškumas pareina nuo jos tikslo. Šeimos tikslas yra antgamtiskas. Jos visi nariai, tiek tėvai, tiek ir vaikai, turi siekti savo sielų išganymo.

Šeima užima svarbią vietą ir visuomenėje. Iš jos išeina nauji visuomenės nariai. Jos pareiga tinkamai tuos narius parengti visuomeniškam gyvenimui, juos išauklėti. Šeimos yra atsakingos už savo kūdikių kūnus ir sielas. Jos turi užauginti sveiko kūno ir tvirtos dvasios darbininkus. Ši savo uždavinį šeima pajėgs tik tuomet gerai įvykdyti, kada pati stovės ant tvirtų tikėjimo ir doros pagrindų. Tokia šeima gali būti tiktai katalikiškoji šeima, paremta šventu ir neatrįšamu moterystės sakramento ryšiu. Visos kitos neva kultūros vardu prisidangstant reklamuojamos civilinės šeimos yra ne kas kita, kaip tik atidarymas vartų į paleistuvystę. Aišku, kad tokios šeimos, paremtos civiline sutartimi, ne tik nieko neduos visuomenės gerovei, bet dar labiau ją sugriaus. Tą jau aiškiai patvirtino Prancūzijos ir dabartinės Rusijos gyvenimas. Pasirodė, kad įvedus civilinę metrikaciją, sumažėjo tų tautų prieauglis, nustumo dora, sugedo papročiai. Mūsų tėvynei ir tautai nereikėtų to linkėti!

Pagrindinė šeimos sugyvenimo sąlyga yra abipusė vyro ir moters meilė. Meilės vardu vadiname ne pojūčių meilę, bet protinę, vertinančią sielos grožį ir jos gerąsias ypatybes, meilę. Tik šitokios meilės vedami, žmonės gali vieni kitiems pasiaukoti, vieni kitų

gerove rūpintis. Tokią meilę sustiprinus neatrįšamu moterystės ryšiu ir Bažnyčiai V. Dievo vardu palaiminus, užtikrinama dorovinis šeimos patvarkymas.

Šeimoje ir vyras ir moters turi be bendrųjų dar ir atskiras savo pareigas. Vyras stengiasi šeimą aprūpinti gyvenimo reikmenimis. Jis yra jos galva. Tačiau iš to neseka, kad moteris yra už jį žemesnė, jo vergė. Ne, moteris yra motina. Ji savo žmogiška būtybe yra lygi vyrui. Tik ji šeimoje eina skirtingas nuo vyro pareigas. Ji yra vidurinio šeimos gyvenimo ašis, jo galva. Jai pavestos dar svarbesnės ir atsakomingesnės pareigos — vaikų auklėjimas. Ji auklėja vaiko dvasią, moko jį laikytis dorovinio ir religinio gyvenimo principų; ji formuoja būsimąją visuomenę. Neš kokius jausmus motina vaikui iš mažens įkvėps, tokiais jis vėlybesniam savo gyvenime vadovausis, toks jis bus žmogus. Taigi motinos pareigos ne tik jos nežemina, bet dar didelę garbę teikia. Kultūringesniuose kraštuose tai jau pradama įvertinti. "Motinos dienos" įvedimas ir tą dieną jai reiškiamą pagarba yra tik mažą dalelę to, ką mes savo mielosioms motinėlėms esame kalti.

Savo ruožtu vyras, kaip išorinio šeimos gyvenimo ir jos tvarkymosi galva; turi rūpintis materialine šeimos gerove. Jis turi vaikus apmokyti, juos išmokyti, — žodžiu, padaryti savystoviais kokio nors luomo ar profesijos žmonėmis. Tačiau tiek vyro, tiek ir moters pareigos bus tinkamai atliekamos tik tada, kai šeimoje viešpataus harmonija ir sutarimas. Tą pasiekti bus galima tik tuomet, kai į šeimos gyvenimą įeis Dievo palaima ir pasiaukojimas su savęs atsidėjimu. Visos teorijos neigiančios pasiaukojimą ir savęs atsidėjimą šeimos gyvenime yra kenksmingos pačiai šeimai, o dar labiau valstybei. Visuomenei ir valstybei turi rūpėti kiekvieno atskiro žmogaus gerovė. O atskiri žmonės bus gerai išauklėjami tik gerose šeimynose. Taigi valstybė turėtų stiprinti šeimas, užtikrindama joms pastovų ir nesuardomą gyvenimą. B.

Marija — Motina Gražiausioji

FLORENCIJOJE, Apreiškimo Bažnyčioje, yra Marijos stebuklingas paveikslas-freskas. Prieš paveikslą kasdien meldžiasi būriai žmonių, nes Marijos veidas, taip švelnus, taip malonus, kad amžino grožio trokštančios širdys negali juomi atsigėrėti. Reikšminga, kad žmonės negali juomi atsigėrėti. Reikšmingesnis šio fresko nupiešimo padavimas.

Buvę taip. Vienas pamaldus XIII šimtmečio dailininkas, Marijos koplyčioje, sumanęs nupiešti Apreiškimą. Marijos veidą dailininkas pasilikęs piešti paskiausia. Atėjusi kritiška valanda. Dailininkas pasijutęs esąs bejėgis dažais vaizduoti tai, ką jis jaučė širdyje. Daugelį kartų buvo pradėjęs piešti, bet vis ištrynęs, nes pravestieji veido bruožai atrodo peršiuurkštūs. Pagaliau, netekęs vilties, metęs teptukus. Kelias dienas vėliau, dailininkas, priėmęs komunią, karštai pasimeldęs, vėl griebęsis piešti Marijos veidą. Tačiau bruožai išėję priešingi, negu jautusi jo širdis. Dailininkas pradėjęs verkėti, atsisėdęs ir užmigęs. Netrukus, atsibudęs žiūrįs, kad Marijos veidas tokis gražutis, kokio jis niekuomet nebūtų sugebėjęs nupiešti, jau baigtas. Nustebęs jis pats; bet dar labiau veido gražumu stebėjęsi žmonės.

Kartą garsusis dailininkas Mykolas Angelas užklaustas, kas jo manymu, paveikslą esąs piešęs, atsakęs:

„Jei kas sakytų, kad šis paveikslas yra pieštas žmogaus rankos, aš jam atsakyčiau: Meluoji! nes žmogiškas menas dar niekuomet nėra pasiekęs tokio tobulybės laipsnio. Aš tvirtinu, kad šis dieviškas veidas turėjo būti pieštas Dievo, ar vieno angelų.“

Neišsemiamas Šaltinis

KRISTAUS KANČIA daugeliui šventųjų buvo didžiausias pasišventimo, jėgų ir ištėsėjimo šaltinis. Jonas Gualbertas nugalė neapsakomą savo rūstumą, o Hyacintas savo tuštybę vienu tik pažvelgimu į Nukryžiuotąjį bei mintimi apie kenčiantį Išganytoją. Šv. Pranciškus Asyžietis, mąstydamas apie Išganytojo kančią, lieja graudžias ašaras. Feliksas iš Kontalicio sakėsi, kad griežtoje vienuolyno reguloje turįs daug paguodos, matydamas vienuolyne Nukryžiuotojo paveikslą. Gotfridas Bulionietis atsisakė nešioti Jeruzalės karaliaus vainiką vien dėl to, kad ten Išganytojas nešiojo erškėčių vainiką. Elžbieta Turingietė padėjo savo aukštinį karališką vainiką bažnyčioje, tardama:

“Negaliu puošti savo galvą blizgančiu vainiku ten, kur matau savo Išganytoją apvainikuotą erškėčių vainiku.” Šv. Kliara sakydavo: “Argi gali žmogus savo vargais skųstis, žiūrėdamas į Kristų, kybantį ant kryžiaus ir apsipylusį kraujais.” Anglijos karalienė Marija Stuart liepė skyde atvaizduoti keturias karūnas. Visi nepaprastai nustebė, nes ji buvo trijų karalysčių valdytoja. Po ketvirtos ji liepė parašyti: “Aš ieškau aukštesnių dalykų, būtent, amžino vainiko.” Rudolfas Habsburgietis, paėmęs kryžių, kalbėjo: “Kryžiau—mano skeptras.” Tai reiškia: valdovai, atsiminkite, kad jūs esate Dievo tarnai, jūs esate Kristaus įgalioti tautai pirmininkauti..

Vaistas Abejonėms Prašalinti

VIENAS septintosios klasės mokinys buvo pradėjęs labai abejoti kaikiurionis tikėjimo tiesomis. Tikėjimo paslaptys tiesiog jam nedavė ramybės. Kartą savo abejones jis atidengė Dvasios Tėvui. Tas, išklauses nusiskundimų, tarė:

— Tu turbūt ruošiesi būti kunigu?

— Taip, Tėve!

— Tat kantrybės! Trupučiuką lukterki: kai studijuosi teologiją, savaimi daugelį tau dabar nesuprantamų tikėjimo tiesų paaiškės.

— Bet ką man daryti dabar?

— Dabar!.. Kiek patylėjęs Dvasios Vadovas tarė: — Dabar, rūpimais klausimais stenkis kiek plačiau pasiskaityti. O ko ir skaitydamas nesuprasi, pasitikėk Katalikų Bažnyčios neklaidingu autoritetu. Bažnyčiai Kristus, tikėjimo ir doros dalykuose, paliko neklaidingumo dovana. Todėl, kai Bažnyčia išaiškina, kurią tikėjimo tiesą, ir įsako tikėti, jos sprendimams reikia palenkėti asmenišką protą, nes ji niekuomet nesuklydo ir nesuklys. Be to Bažnyčia nori visus išganyti. Tat ji moko tiesų, kurios išganymui būtinos.

Moksleivis persiėmė protingu Dvasios Vadovo patarimu ir tikėjimo abejonės išnyko.

Dievo Basmė

1923 m. vasarą netoli Liurdo vienas automobilis nukrito nuo kalnuoto kelio ir sudužo į šipulius. Katastrofoje žuvo per 20 žmonių. Vėliau laikraščiai pranešė, kad tai buvusi olandiečių ekskursija, suorganizuota vieno laisvamano redaktoriaus, kad nuvykę į Liurdą galėtų padaryti tai “apgavystei” galą, kaip pats ekskursijos vadovas išsireiškęs išvažiuodamas iš Olandijos.

Jėzaus Širdies Uolumo Sieloms Sekimas

Kun. A. T. (Samata)

ESMINIS PAMALDUMAS į mūsų Dieviškojo Viešpaties Jėzaus Švenčiausiąją Širdį yra atidavimas meilės už meilę, būtent, turime Jėzų mylėti atgalion už Jo beribę meilę dėl mūsų. Nūngi, mes už Jo meilę dėl mūsų duosniau ir nuširdžiau atgalion aukojame savo pasišventimą ir kilnus pasiryžimus, ir uolesni pasirodome darbais nekaip žodžiais, nes Jo Paties dieviškasis tyrimas mūsų meilės nuširdumo ir tikrenybės yra: "Jeį myli Mane, užlaikyk Mano įsakymus." Tat, mes Jo meilę dėl mūsų gražiname be apsigavimo pavojaus, vykdydami Jo šventąją valią ir sekdami Jo dieviškąjį pavyzdį, kadangi Jis atėjo mums būti Kelias, Tiesa ir Gyvenimas.

Jėzaus Kristaus sekimas yra krikščionės patšai tikrasis gyvenimas: "Aš daviau jums pavyzdį, kad, kaip Aš jums dariau, taip ir jūs darytumėte." (Jon. XIII, 15). Ir šv. Povilas, rašydamas Korintiečiams, galėjo sakyti: "Būkite mano sekėjai, kaip ir aš Kristaus!" (I Kor. IV, 16). Taigi, būti kaip Kristus, yra mūsų idealas; priešingai negalime eiti, nes Jis atėjo mums rodyti kelią į Tėvą, ir šaukia mus visus ateiti ir Jį sekti. Kristaus visas gyvenimas yra idealas ir pavyzdys mūsų sekimui, ir ten yra krikščionės gyvenimo veikiančios dorybės, kurių turime visada pratintis, jei norime tapti vertais save vadinti Jo mokytiniais. Dėl to, turime mylėti mūsų artimą, būti nuolankiais ir savęs atsižadėti. Visgi yra kitų dorybių, kurių turime įgyti ir jomis pasinaudoti, nes daug gelbsti mums kovoje prieš pasaulį.

Kristaus Uolumo Gyvenimas

Veikiančioji mūsų dorybė turėtų visada būti ta, kad sektume Jėzaus Švenčiausios Širdies uolumą sieloms. Viešpaties Jėzaus Kristaus gyvenimo istorija yra Švenčiausios Širdies nenustojančio ir uolaus veikimo dieviškasis reiškinys ieškoti sielų ir joms atsiaduoti. Dievo Amžinasis Sūnus ėmė ant Savęs mūsų nupuolusią prigimtį ir padarė Savo buveinę kartu su mumis Dangiškojo Tėvo garbei ir sielų išganymui. Dievas taip numylėjo pasaulį, kad davė Savo Viengimį Sūnų, "kad kiekvienas, kurs į Jį tiki, neprazūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą." (Jon. III, 16).

Tačiau, tai buvo Viešpaties Jėzaus viešajame gyvenime, kad Jo uolumas sieloms aiškesniai ir pilnesniai apsireiškė pasauliui. Kuomet, nuvargęs iš vienos kelionės, Jis vieną dieną sėdosi šalia šaltinėlio ir Savo mokytiniais tarė: "Pakelkite savo akis ir pasižiūrėkite į laukus, kad jie jau pabalę pjūčiai." (Jon. IV, 35). Kuomet ėjo iš miesto į miestą, mokindamas ir skelbdamas Karalystės Evangeliją, vėl Jis mokytiniais kalbėjo: "Pjūtis, tiesa, didelė, bet darbininkų maža. Tat, melskite pjūtis Viešpatį siūsti darbininkų į Savo pjūtį." (Mat. IX, 37-38). Kaparnaume, baigęs pilnos dienos uolias pareigas, mokindamas, skelbdamas ir gydydamas, Jis atsidavusiai skatino Savo mokytinis, kalbėdamas: "Eikime į artimiausius sodžius ir miestus, kad ir tenai sakyčiau pamokslus, nes tam Aš esu atėjęs." (Mork. I, 38). Ir kaip šv. Morkus tęsia toliau: "Jis (Jėzus Kristus) sakė pamokslus jų sinagose ir visoje Galilėjoje ir išvarinėjo velnius."

Tokis uolumas sieloms reiškesi Kristaus visą viešąjį gyvenimą Jo žodžiuose ir pavyzdyje, taip pat pasirodė ir vaizdavosi Jo mokinyje prilyginimais. Vynmedžio ir Puotos prilyginimuose, taip pat ir tuose, kaip apie pamestą pinigą ir Palaidūną Sūnų, yra Jo uolumo pilni vaizdai. Tačiau, prilyginimas, kurs gaiviausiai vaizduoja Jo uolumą, yra prilyginimas Gerojo Ganytojo, ieškančio prarastos avies, kuri buvo prapuolusi arba žuvusi.

Gerasis Ganytojas

Tame prilyginime, kurs yra paveikslas, kuriame vaizduoja Pats Save, Kristus rodo Savo uolumą kiekvienai sielai mylinčiu ir atsidavusiu rūpestingumu, pasiaukojančia globa ir ypatinga meile. Ypatingai Jis kėpia atsidavusio pasiaukojimo tai sielai, kuri atitolo, paklydo arba žuvo. Atsidavusiai ir rūpestingai sergėdamas ir globodamas Savo avidę, vieną gražią dieną Gerasis Ganytojas pastebi, kad nėra vienos iš Jo avių. Tada rūpestis Jį apima ieškoti žuvusios. Ir Jis eina į laukus, kalnus ir pakalnes... Jis daugiau susirūpinęs dėl vienos žuvusios, nekaip dėl visų kitų, kurioms joks pavojus negrėsia. Kuomet Jis atranda žuvusią, taip

Jis nudžiunga, kad ją ima ant Savo pečių, atgal neša į avide ir šaukia kaimynus, kad visi džiaugtusi Jo neapsakomu džiaugsmu. Tai yra paveikslas Paties Jėzaus Kristaus Švenčiausios Širdies uolumo sielų išganymui; ir Jis reiškia: "Nėra noro pas jūsų Tėvą, esantį Danguje, kad pražūtų vienas iš šitų mažutėlių." (Mat. XVIII, 14).

Apie beribį didumą Kristaus meilės ir galingo troškimo dėl sielų galime sau vaizduoti, ką Jis dėl jų iškentėjo. Po trijų metų mokinimo ir išganingų darbų Judejoje, pagaliau, prieš paskutinį ir iškilmingą įėjimą į Jeruzalę, Jis, prisiartinęs ir matydamas tą miestą, verkė jo ir sakė: "Kad gi ir tu ir šitoje dienoje pažintumei, kas tau neša ramybės." (Luk. XIX, 42). Ir Darže po Alyvų medžiais, kur Jo siela buvo nuliūdusi iki mirėčiai ir Jo prakaitas tapo kaip kraujo lašai, nusiliedami į žemę. Tame visame Jis regėjo ir matė viso pasaulio sielas, dėl kurių išganyimo netrukus Jis turėjo aukoti Savo gyvybę.

Tokis Jėzaus Švenčiausios Širdies troškimas dėl sielų įkvėpė uolumą Jo sekėjams atsiduoti jų pačių ir kitų sielų išganymui. Šv. Povilas dėl Kristaus meilės save laikė anatėma. Kristaus sekėjai, apaštalai, ėjo pro pasaulį, jie iš Jeruzalės ir Judejos ėjo net į žemės skritulio pakraščius, skelbdami Jo dieviškąjį mokslą ir dažnai guldydami savo gyvybę. Kristaus sekėjų uolumas sieloms daugėjo žemės kiekviename karšte, būtent, Egipte ir Indijoje, Afrikoje ir Kinijoje. Šv. Augustinas, šv. Bonifacas, šv. Patricijus, šv. Vincentas Ferreras, šv. Bernardinas Sienietis, šv. Pranciškus Ksaveras, tėvas Andrius Rudamina, ir tūkstančiai kitų, praeityje ir mūsų laikais, buvo ir yra Kristaus sekėjai, apaštalai, ir jie uoliai tęsia Viešpaties dieviškąjį uolumą žmonių sielų išganymui.

Mūsų Dienų Apaštalai

Ir mūsų dienose yra daug žinomų ir brangių asmenų, kurie apleido savo tėviškę ir namų židinį, kurių jie niekada daugiau nebematys, atsisakę visų patogumų ir žmonių meilės, išėjo toli nuo saviškių — net į Indijos raistus arba į raupsuotųjų kolonijas Filipinų salose, ir jie, tie Kristaus sekėjai ir apaštalai, gyvena skurdžioje vienvėyje, trūkumuose, triūsia ir darbuojasi ta šventąja mintimi ar svajone, kuri juos įkvėpė pasi aukoti Jėzui Kristui, kurs vieną dieną buvo galingai pasiilgęs ir also dėl negro ar indiečio

sielos, ir už ją davė Savo gyvybę. Ir šiandien ta mintis, kad daug tautų esančių tamsybėje ir mirties šešėlyje buvo atpirktų "ne gendanciais auksu ar sidabru, bet Brangiu Krauju Kristaus." (I Pēt. I, 18-19), gali tapti įkvėpimas kurioms kilnioms sieloms, pašauktoms į Dievo tarnybą, kad šventimų atminimą dieną pasikeltų nuo sanktuarijaus grindų, ir paskui atnašautų šv. Mišių auką, pasiaukodami tolimųjų kraštų misijoms, kaip kad darė Ksaveras ar Damienas, arba, bent savo uolumu nurodytų kelią kitiems ir padėtų jiems nešti išganyimą į žemės skritulio pakraščius. Taip pat ir išganingoje darbuotėje arti namų, kur darbas vykdomas sielų ganytojavimo, ar būtų populiungose miestuose ar vargingoje mažoje parapijoje miestelio bei kaimo apylinkėje, kaip šv. Jonas Vianney, Arso garbingas klebonas, kad darbavosi, sielų pjūtis tolygiai panašės į Kristaus gyvenimo šventumo ir uolumo tuose, kurie yra įpareigoti mokytojai pasaulį mokinti, ir yra siųsti sieloms nešti Kristaus meilę ir Jo Bažnyčios mokslą.

Uolumo turi pratintis visi

Kaipo bendradarbiai Kristaus vynyne, visi tie, kurie savo gyvenimą aukojo Kristaus mokslo skelbimui ir plėtimu tėviškėje ar tolimuose kraštuose, yra įkvėpti pasiaukoti Dievui dėl jų pasiuntinybės prakilnios darbuotės ir ta pačia mintimi yra padrašinti dėl jų meilės ir atsidavimo šventam tikslui, kad veikia ir darbuojasi Dievo garbei ne vien savo gyvenimo pašventimu, bet taip pat triūsia, kad ir kiti pažintų Jį, kurs atėjo, kad jie turėtų gyvenimą, nes "tai yra amžinas gyvenimas, kad jie pažintų Tave, vienatinį tikrąjį Dievą, ir kurį Tu siuntei, Jėzų Kristų." (Jon. XVII, 3). Jie atlieka dieviškąjį darbą tų, kurie vieną dieną girdėjo Jo Dieviškąjį Balsą ir žvelgė į Jo Dieviškąjį Veidą, kuomet Jis vaikščiojo čia, žemėje, ir Jam atnešė savo mažutėlius (kurie kitaip niekada nebūtų Jo pažinę), kad Savo rankas uždėtų ant jų galvėlių ir palaimintų. Tačiau, jei jie prarastų jų pašaukimo kilnaus uždavinio šviesą, jų mokinimo srityje bei darbuotėje jie taptų daugiau niekas kitas kaip paprasti pedagogai, vien neigiamai veikdami Kristaus vynyne, nes gal jie vaizduoja krikščioniškojo jaunimo širdyse jų pačių pasaulinio gyvenimo kokias pasaulines nuotaikas.

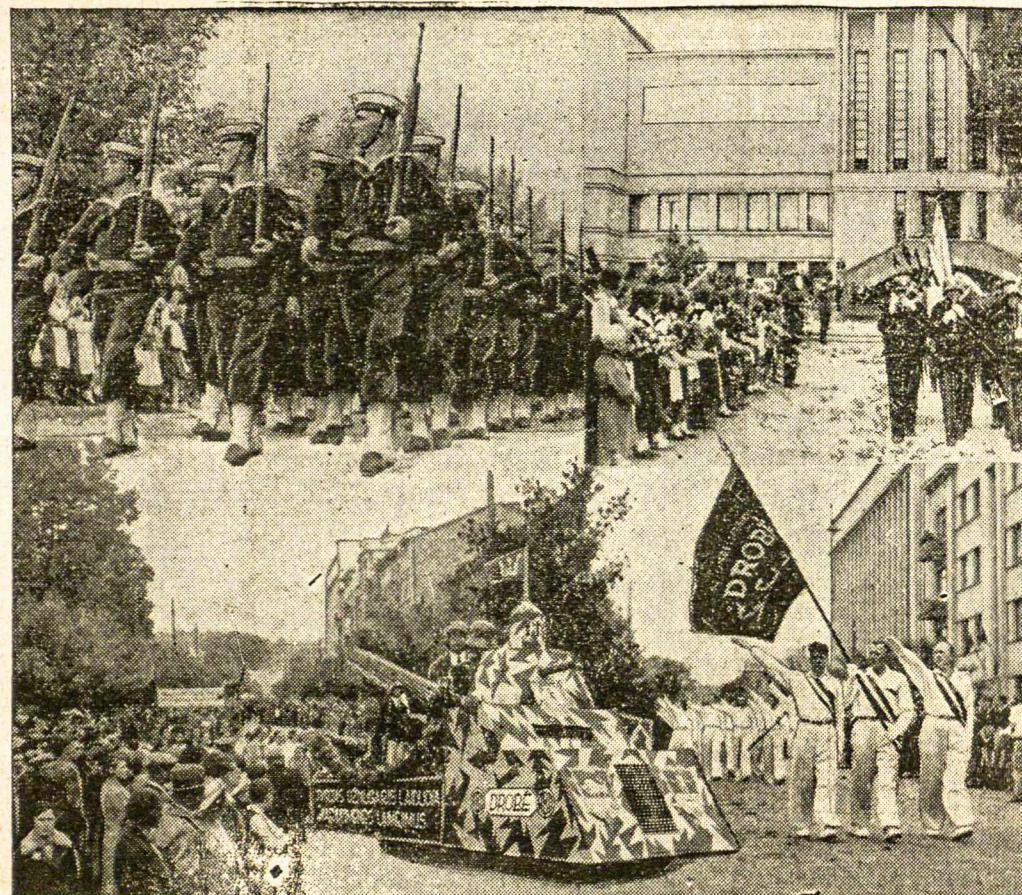
Mes visgi neturėtume manyti, kad uolumas sieloms yra dorybė, kurios turi pratin-

Jau atvyko laukiamas svečias. — Praeitą ketvirtadienį į New Yorką iš Lietuvos atvyko *J. E. vyskupas Mečislovas Reimys*, Vilkaviškio vyskupijos koadjutorius, Vytauto Didžiojo Universiteto profesorius, Pavasarininkų Sąjungos globėjas, organizuojamo Lietuvos Katalikų Universiteto rektorius. Garbingąją svečią prie laivo pasitiko lietuviai kunigai su kun. J. Balkūnu, Kunigų Vienybės pirmininku priešakyje ir kt.

Mini 15 metų kunigystės jubiliejų. — *Gerb. kun. Pranciškus Juras*, šv. Pranciškaus par. klebonas, Lawrence, Mass. ir uolus visuomenės veikėjas, praeitą penktadienį minėjo 15 metų kunigystės sukaktį, gi sekmadienį, birželio 20 d. parapijos žmonės surengė šaunią puotą jį pagerbti. Šia proga sveikiname Jubilijatą!

Iš kariuomenės ir visuomenės šventės Lietuvoje gegužės 23 d. — 1) viršuje (kairėje) — pirmieji Lietuvos jūrininkai parade, 2) dešinėje nepriklausomybės kovų dalyviai—karo invalidai iš Karo Muziejaus pro minią žengia prie Nežinomojo Kareivio kapo pradėti iškilnių; žmonių minios jiems po kofjų beria pavasario gėles, 3) apačioje organizacijų ir visuomenės paradas: žygiuoja "Drobės" fabriko darbininkai ir juos lydi šarvuotis, vežąs patranką.

tis vien tie, kurie yra pašaukti į šventąją kunigystę, arba į vienuolinį gyvenimą. Kokis nebūtų mūsų nusistatymas bei pašaukimas gyvenime, mūsų visų pareiga yra mylėti Dievą visa savo širdimi, ir mūsų artimą kaip patsai save. Ir jei visį turime pagal savo išgalę padėti mūsų artimui jo kūniškuose ar žemiškuose reikaluose iš pasigailėjimo ir meilės atžvilgio, koku gi kilnesniu atžvilgiu turime mūsų artimui gelbėti jo sielą reikaluose pasigailėjimo ir meilės dvasiškais darbais, kadangi siela yra didesnės vertybės nekaip kūnas, ir daug brangesnė Dievo akivaizdoje. Kiek daugelis tūkstančių, gyvenančiųjų pasaulyje turtuose ar

skurde, garbėje ar nuošalioje vienatvėje, kaip Vengrijos šv. Elžbieta, Lietuvos šv. Kazimieras, arkivyskupas Jurgis Matulevičius, Benediktas Labrė, Frederikas Ozanamas, arba Matas Talbotas, buvo tikrieji apaštalai, kurie žodžiu ir darbais pelnė nesuskaitomų sielų daugybę Jėzui Kristui!

Kiekvienas Katalikas gali tapti Apaštalu

Kiekvienas susipratęs katalikas gali tapti apaštalu savo žodžiais jo paties apribotoje srityje. Jis turi būti pasiruošęs aiškiu ir inteligentišku būdu atsakyti paprastus klausimus, liečiančius jo šv. tikėjimą, ir turėtų sąmoningai duoti atsakymus kiekvieną kartą,

jei būtų proga ar atsitiktų, kad prisieina gyvas reikalas ginti jo išpažinimą į Jėzų Kristų. Taip darydamas, jis galėtų dažnai apšviesti kitus šv. tikėjimo dalykuose, ir pralintų ignoranciją ir tamsius prietarus, tuomi pačiu sutvirtindamas kitus ir visuose kurdamas ugnį prie šv. tikėjimo karštesnio mylėjimo, kilnesnio branginimo ir uolesnio plėtimo. Netiesioginė apologija, einanti iš pasaulinio žmogaus, kurš žino savo religiją ir gyvena pagal ją, dažnai yra galingesnė ruošiant kelią šv. tikėjimo pažinimui nekaip kontroversija, kuri turi taip pat savo vietą, ypatinai, kuomet katalikų tikėjimas būna viešai puolamas.

Katalikai galėtų pasimokyti iš komunistų ir socialistų veiklumo ir uolumo, kurie, kaip matome, čiumpa kiekvieną progą skelbti ir plėsti pragaištingą savo mokslą ir laimėti sekėjų jų pragariškam tikslui. Jie pasirodo esą pasiruošę ir norį diskutuoti ar skelbti komunizmą kiekvienam, kurį tik sutinka, kuomet patys katalikai, kurie žino Kristaus mokslą ir tiesą, pasirodo dažnai esą nešnekūs ir kartais priešinasi kalbėti apie jų pačių šv. tikėjimo išpažinimą. Dėl tokio jų nepaisymo ir stokos uolumo, katalikai pralaimi, ypatinai tose aplinkumuose, kur tarp katalikų nėra susipratimo, nė vienybės, kur gyvuoja tamsumas ir nepaisymas. O būtų

ir yra daug gražių progų kuomi nors pasidarbuoti ir veikti žmonių sielų dvasiškai gerovei.

Pavyzdžio Galybė

Visgi galingiau į mus atsiliepia darbai nekaip žodžiai, ir pavyzdys daugiau mus įtikrina nekaip įsakymas. Sekdamas kitus, žmogus mokinasi, kaip pritirta iš kūdikio augimo ir vaikelio brendimo. Pavyzdžiu įtekmę daryti ant kitų arba juos įtikinti tai paprastas metodas, tačiau tokis yra efektingiausias iš visų. Išpuikęs dažnai gali sukilti prieš įsakymą, kuomet pavyzdys daro įtaką be užimamo ar rodomo autoriteto. Ir mūsų Išgelbėtojas sakė mums būti "pasaulio šviesa," ir kad ji taip šviestų "žmonių akivaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir garbintų jūsų Tėvą, kurs yra Danguje." (Mat. V, 16). Net tylus pavyzdys vaikelio dažnai einančio prie Viešpaties stalo pasitaikė būti kilniomis priemonėmis atversti tėvą, kurs buvo atkaklus ir kurčias visiems meldimams ir įsakymui, kurs ilgai nevykdė religišku prievolių, o dabar šalia savo sūnelio patį kartu klaupia prie altoriaus — šeimos džiaugsmui čia, žemėje, kaip ir angelų linksmybei, Danguje. Taigi, kokia yra pavyzdžio galybė, kuomet ji rodo tėvas ir motina, į kuriuodu vaikutis žiūri ir ieško šviesos ir kelrodžio gyvenimui!

Mes, pagaliau, turėtume mūsų maldomis sekti Jėzaus Švenčiausiąją Širdį Jos uolome sieloms. Jėzus meldėsi ne vien už Savo apaštalus, "bet ir už tuos, kurie per jų žodį tikės į Mane, kad visi būtų viena, kaip Tu, Tėve, esi Manyje ir Aš Tavyje, kad jie būtų mummyse viena, kad pasaulis įtikėtų, jog Tu esi Mane siuntęs." (Jon. XVII, 20-21); ir Jis mums nurodo, kad turime melstis net už neprietelius: "Mylėkite savo neprietelius, gera darykite tiems, kurie jūsų nekenčia, ir melskitės už persekiojančius ir šmeižiančius jus, kad būtumėte vaikai jūsų Tėvo, esančio Danguje, kurs leidžia saulei užtekėti ant gerųjų ir piktuųjų, ir lydina ant teisiųjų ir neteisiųjų." (Mat. V, 43-45). Šv. Teresė meldėsi, kad kiekviena sesutė iš vienuolių seserų taptų uolus apaštalas; ir buvo didelis džiaugsmas jos uoliai apaštališkajai širdžiai, nežiūrint ištvėringos ir sunkios veiklos steigti Karmelitonų naujas vienuolijas, kad ji kiekvienoje iš tų vienuolių ryžosi įsteigti maldų ir atpildų centrą sielų išganymui. Kiek daugelis palaidūnų paklydėlių Augustinų buvo gražinta atgal Jėzui Kristui

tui — ne vien Ambroziejaus pamokslų skelbimu ar kilniu pavyzdžiu, bet ir Monikos neliaujančiomis maldomis, kuriomis ilgai ir uoliai maldavo Dievo, kad atverstų paklydėlių sūnų!

Todėl, visi katalikai turi tapti uolūs, pratinamiesi uolumo sieloms ir pamilti nenustojančias maldas sielų dvasiškam gerbuviui ir gerovei. Tuomi vykdysite Jėzaus Švenčiausios Širdies uolumą sieloms, ir patys, sekdami tobulą pavyzdį, tapsite dalyviai Jėzaus Švenčiausios Širdies pasilgimo ir troškimo padėti vargstančioms sieloms, jas išganyti ir vesti į Jėzaus Švenčiausios Širdies Valstybės dieviškąją buveinę ir amžinąjį palaiminimą, kur nemirštamais amžiais garbinsime ir šlovinsime Visagalį ir Amžinąjį Dievą vieną Švenčiausioje Trejybėje.

Marianapolio Kolegijos Mokslo Meto Užbaigimas

Thompson, Conn. — Birželio 13 d. įvyko Marianapolio Kolegijos mokslo meto užbaigimas. Ryte 10 valandą, Kolegijos koplyčioje šv. Mišias celebravo kun. J. Valantiejus, šv. Juozapo lietuvių par. (Waterbury, Conn.) klebonas; asistavo kun. dr. Jagminas ir kun. dr. Starkus. Turiningą pamokslą pasakė kun. dr. Jagminas.

2 valandą popietų įvyko užbaigimo aktas — programa. Programos vedėju buvo Jonas Šakočius. Kalbas pasakė kun. dr. Jonas Navickas, Marianapolio Kolegijos Rektorius; Antanas Dranginis (sveikinimo kalba); mok. Jonas Pilipauskas; prof. kun. dr. Starkus, p. J. B. Laučka, Studentų-Profesionalų organizacijos pirmininkas; kun. dr. Jagminas; kun. J. Valantiejus. Pastarasis išdalino mokslus baigusiems studentams diplomus ir pažymėjimo ženklus. Pirmiausiai išdalino diplomus Aukštesniąją Mokyklą baigusiems studentams, po to Kolegijos studentams, o paskiausiai garbės pažymėjimo laipsnius.

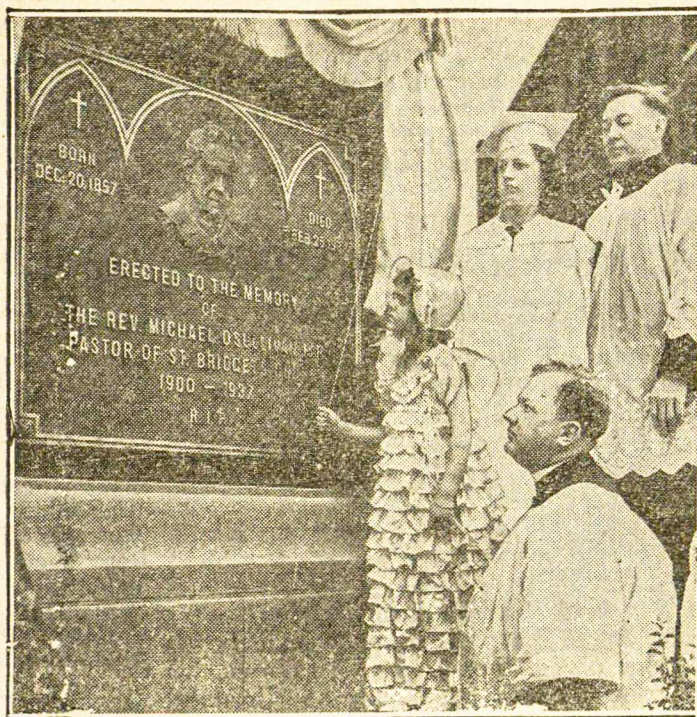
Aukštesniąją Marianapolio mokyklą baigė šie berniukai: Adolfas Savickas (Brockton, Mass), Vincas Biekša (Elizabeth, N. J.), Pranas Pranckevičius (New Britain, Conn.), Jonas Pusčius (Athol, Mass.), Alfonsas Janušonis (So. Boston, Mass.), Stasys Jucius ir Stasys Butkus (Newark, N. J.), Jonas Stoškus (Chicago, Ill.), Zigmąs Gailiunas (Hartford, Conn.) ir Jonas Blazevičius (Lawrence, Mass.).

Kolegijos bendrąjį ruožą baigė šie studentai: Albinas Šeputa, (Brockton, Mass.), Mi-

PAMINKLAS KLEBONUI

Šv. Brigitos bažnyčioj, Chicagoj, parapijonų lėšomis įamžinta atmintis daug nuveikusio tai parapijai klebono, kun. Mykolo O'Sullivan. Paminklas atidengtas sekmadienį, birželio 13 d.

kas Tamulevičius ir Jonas Parulis (Worcester, Mass.), Leonardas Gilis (Waymarth, Pa.), Jonas Mikelionis (DuBois, Pa.), Antanas Dranginis (Cumbola, Pa.), Juozas Reimeika (Bloomfield, N. J.), Jonas Petrauskas (Garner, Mass.), Paulius Sabulis (Ansonia, Conn.), Bronius Radzevičius (Minnersville, Pa.), Jonas Perulis (New Haven, Conn.), Albinas Gurklys (Waterbury, Conn.), Augustinas Petraitis (Chicago, Ill.), Petras Ališauskas (Simpson, Pa.), Benediktas Marčilionis (Goodman, Wis.), Antanas Blažaitis (Pittsburgh, Pa.) ir Pranas Bulovas (Brooklyn, N. Y.).

Atsisveikinimo kalbas pasakė Aukštesnės Mokyklos studentų vardu stud. Jonas Puscčius; Kolegijos studentų vardu stud. Povilas Sabulis. Aukštesnės Mokyklos vardu atsisveikinimo su graduantais kalbą pasakė stud. Kazys Abromaitis (3 skyriaus); Kolegijos vardu atsisveikino su graduantais stud. Bronius Rusteika (5 skyriaus).

Mokslo meto užbaigimo programa buvo turininga ir baigėsi pakilusioje nuotaikoje.

Sveikiname Marianapolio Kolegijos Vadovybę, ypač kun. dr. Joną Navicką, katalikybės ir lietuvybės apaštalą, išleidusį tokių gražų būrį išmokslintų jaunuolių, ir studentus graduantus. Linkime jaunuoliams gra-

duantams siekti aukštesnio mokslo ir visada katalikybę ir lietuvybę statyti pirmoje vietoje.

Liepos 4-tą — Lietuvių Diena Marijos Kalneliuose, Hinsdale, Ill.

Praeitą trečiadienį, birželio 16 d., įvyko skaitlingas Tėvų Marijonų Chicagos apskrities bendradarbių susirinkimas Aušros Vartų parapijos patalpose. Susirinkimą atidarė pirm. Ant. Bacevičius, plačiai paaiškindamas, kad už poros savaitių turės įvykti kaip praeitais metais, taip ir šiomet, tradicinė iškilnė, būtent, LIETUVIŲ DIENA. Pirminkas šiuo klausimu atsikreipęs į susirinkimą, kuris plačiai apsvarstęs dienos reikalą, nubalsavęs turėti Lietuvių Dieną liepos 4 d. su iškilmingomis pamaldomis, kas suteiks daugeliui žmonių progos atvykti į iškilmes ir pamatyti naująją seminarijos koplyčią. Kaip žinome, birželio 6 d., dėl didelės minios žmonių ir nepakenčiamos vėtrės, neteko visiems pamatyti koplyčią iš vidaus. Tokiu būdu, liepos 4 d., LIETUVIŲ DIENOJ, tikimės, kad oras jau turės būti palankesnis ir netrukdyt žmonėms skaitlingai atsilankyti. Tenka pastebėti, kad susirinkimas buvo

gausus atstovais iš visų kolonijų skyrių. Vėsi nutarė birželio 27 d. suvažiuoti į Marios Kalnelius galutiniam pasitarimui kas link Lietuvių Dienos — liepos 4. Atstovai apėjo susirinkimą persiėmę karštu pasiryžimu uoliai rengtis prie Lietuvių Dienos pavikimo.

J. E. Vyskupo W. D. O'Brien Laiškas Marijonams

Tėvų Marijonų Seminarijos rektorius gerb. kun. prof. J. Vaitkevičius iš J. E. vyskupo W. D. O'Brien gavo tokio turinio laišką:

Chicago, Ill.
June 9th, 1937

Very Rev. Joseph Vaitkevičius, M.I.C.
Marian Hills Seminary,
Hinsdale, Illinois.

Very Rev. and dear Father:

According to the promise made publicly in the Chapel of the Immaculate Conception, in the Marian Fathers' Seminary at Hinsdale last Sunday, we are herewith enclosing our check of \$200.00 as a designated gift for the placing of a window in the sanctuary.

Assuring you that it is a pleasure to be of this service to the National Seminary of the Lithuanian people, believe me.

Sincerely yours in Christ,

WILLIAM D. O'BRIEN

President,

Catholic Church Extension Society,
Auxiliary Bishop of Chicago.

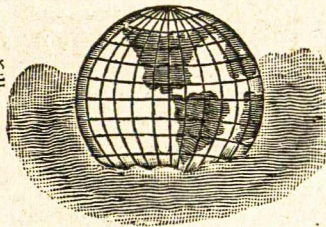
Šis laiškas pats už save kalba. Iš jo turinio aišku, kad J. E. vyskupas O'Brien nuoširdžiai remia Tėvų Marijonų veiklą, remia ne tik moraliai, bet ir materialiai.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos

Mockiūtė B., Racine, Wis.	5.00
Stočkus J., Windsor, Conn.	4.00
Šaulienė P., Utica, N. Y.	3.00
Čemeris S., Vabalnin., Biržai, Lietuva	3.00
Puščiuvienė P., Athol, Mass.	3.00
Šv. Kazimiero Seser., Glens Falls, N.Y.	2.00
Pečiokienė E., Springfield, Ill.	2.00
Kersnauskienė J., Cicero, Ill.	3.00
Klevins C. J., Minersville, Pa.	2.00
Burkorvitzienė D., Ontario, N. Y.	2.00
Danesevičienė O., New Britain, Conn.	3.00
Jonelienė A., Chicago, Ill.	3.00
Norusis M., Brooklyn, N. Y.	2.00
Šukienė A., Chicago, Ill.	3.00
Bulavas J., Chicago, Ill.	3.00
Dautorienė J., Chicago, Ill.	3.00
Valančienė M., West Frankfort, Ill. ..	3.00
Žemaitienė A., New Britain, Conn. ..	2.00
Kudarauskienė A., New Haven, Conn.	3.00
Šaulinskienė J., Ladd, Ill.	2.00
Rainienė D., Waukegan, Ill.	3.00
Čenkienė U., Ashley, Ill.	3.00
Žizminskaitė A., Racine, Wis.	1.00
Pilipavičienė T., Chicago, Ill.	3.00
Krancevičienė M., Lawrence, Mass. ..	3.00
Keliotienė E., Rockford, Ill.	3.00
Margelis A., Grand Rapids, Mich. ..	3.00
Mikšienė N. G., Chicago, Ill.	3.00
Vinskunaitė M., Philadelphia, Pa.	1.00
Sisters of St. Joseph, Troy, N. Y. ..	2.00
Micevičiūtė E., Chicago, Ill.	3.00
Taurozės P., Cicero, Ill.	3.00
Bertašienė O., Cicero, Ill.	3.00
Vaičiškuskas A., Bellwood, Ill.	3.00
Paulauskaitė A., Little Falls, N. Y. ..	3.00
Vaišvilas P., Chicago, Ill.	3.00
Bakunienė O., Springfield, Ill.	3.00
Wargon F., Westville, Ill.	3.00
Abromaitis B., Chicago, Ill.	3.00
Mikalauskas J., Detroit, Mich.	3.00
Martis J. Rev., Milwaukee, Wis.	3.00
Valauskienė O., Kenosha, Wis.	3.00
Žilinskienė V., Chicago, Ill.	3.00
Swinkunas M., Bulpitt, Ill.	2.00
Skulis O., Detroit, Mich.	3.00
Valatkevičienė P., Hamtramich, Mich.	3.00
Gedrimienė, Chicago, Ill.	3.00
Kavickienė M., Melrose Park, Ill.	3.00
Zaurutienė J., Philadelphia, Pa.	2.00
Jokubaitis K., Detroit, Mich.	3.00
Jokubaitis Agota, Detroit, Mich.	1.00
Arlauskaitė J., Detroit, Mich.	3.00
Zapolskienė V., Detroit, Mich.	3.00
Naljevičienė A., Waterbury, Conn. ..	2.00
Karpauskas Vinc., Bayonne, N. J. ..	3.00
Garbačiauskienė M., Elizabeth, N. J. ..	2.00
Visockienė S., Chicago, Ill.	2.00
Vaičekauskienė P., Chicago, Ill.	1.00
Lapinskas J., So. Boston, Mass.	3.00
Pileckienė P., Montello, Mass.	3.00
Harmonienė M., Springfield, Ill.	3.00
Žareikiene S., So. Boston, Mass.	2.00
Samulaitis Ag., Seranton, Pa.	2.00
Mickeliunaitė A., Lygumai, Šiaul., Lit.	2.00
Jureikonis A., Frackville, Pa.	3.00
Četkauskai V. ir P., Cambridge, Mass.	3.00
Kačinskienė S., Elizabeth, N. J.	3.00
Vosiliūtė M., Waterbury, Conn.	3.00
Kernagis (ienė) P., Newark, N. J. ..	2.00

Visiems Rėmėjams nuoširdžiai dėkojame.
Tėvai Marijonai

Katalikų Pasulyje

BOLŠEVIKAI APGAILI SAVO LIKIMĄ

Maskva. — Komunistų laikraščiuose *Pravda* ir *Izvestija* imta raudoti dėl bolševikų bedieviškos organizacijos likimo. Pareiškama, išnaikinti rusuose religiją ji neturi pavykimo ir pati savo narių skaičiumi ima mažėti ir nykti.

Paskutiniiais laikais, pažymima laikrašty *Izvestija*, vis ryškiau pastebimas žmonių tarpe religingumo gyvumas. Patys šventikai, anot laikraščio, bando išnaudoti situaciją — padidinti ir praplėsti savo įtaką. Retkarčiais jie pasistumia jau tiek toli, kad savo pamokslams temas pasirenka stačiai iš naujos konstitucijos straipsnių.

“Nėra mažiausios abejonės, kad bedieviška organizacija gyvena sunkią krizę,” pažymi laikraštis. “Prieš šešerius metus išrinktos provincinės tarybos kone visur jau suirusios. Vietoje jų kuriami biūrai ir skiriami, bet nerenkami, jų vedėjai. Dažnai pasitaiko iš centrinio sovieto atstovui nuvykti į provincinį centrą ir jis negali rasti to centro. Dideliuose Rusijos plotuose, o ypač Sibire, gyventojai nėra nė girdėję apie bedievišką organizaciją.”

Jei taip raudojama komunistų laikraščiuose, aišku, bolševikams visiškai nesiseka bedievinti rusus.

Niekas pasauly negali išplėsti religijos iš žmonių širdžių.

40 JUODUKŲ PRIIMTA KATALIKYBĖN

Columbus, O. — Šv. Kiprijono bažnyčioje 40-iai negrų suteiktas Krikšto Sakramentas.

BAŽNYČIOS 100 METŲ SUKAKTUVĖS

New York, N. Y. — Šv. Juozapo bažnyčia birželio 13 d. pažymėjo savo 100 metų sukaktuves. Buvo laikomos iškilmingos pontifikalinės Mišios. Bažnytinėse iškilmėse dalyvavo Jo Emin. kardinolas Hayes, New Yorko arkivyskupas.

PROTESTUOJA PRIEŠ KUNIGO SUĖMIMĄ

Munichas (Bavarijoj). — Jo Eminencija kardinolas Faulhaberis pasiuntė protestą nacių bažnytinių reikalų ministerijai. Protestuoja prieš vietos kunigo Ruperto Mayr areštavimą ir reikalauja areštuotąjį paleisti.

Kun. Mayr areštuotas birž. 5 d. už tariamą “priešvaldišką” pamokslą.

Kunigo areštavimu naciai tiesiog peržengia konkordatą, pareiškia kardinolas.

NACIAI KLASTOMIS ŠMEIŽIA KATALIKŲ KUNIGUS

Berlynas. — Anadien nacių laikraščiai paskelbė, kad nubaustram už “nedorovę” Ernestui Walter kun. Frederikas Schmidtas parūpina falsifikuotus identifikavimo dokumentus.

birželio 13 d. visose katalikų bažnyčiose iš pamokslinių paskelbta, kad visoj Vokietijoje nėra to nacių išvardinto kunigo. Katalikai reikalavo laikraščių šį faktą atspausdinti, tačiau tas nepadaryta.

Reiškia, naciai ir toliau klastotais dokumentais šmeižia katalikų kunigiją.

MARQUETTE STATULA ATIDENGTA PRANCŪZIJOJE

Laon, Prancūzija. — Kunigo Jacques Marquette 300 metų gimimo sukaktuvėmis čia birželio 13 d. atidengta pirmoji jo statula Prancūzijoje, dalyvaujant prancūzų ir amerikiečių aukštiesiems valdininkams.

Kun. Marquette 17-am šimtmečio misijonieriaudamas tarp Amerikos indijonų ištyrė Mississippi aukštesnįjį slėnį ir davė pradžią ten baltųjų žmonių naujokynams.

STALINO MOTINA PRIEŠ MIRSIANT GRĮGO PRAVOSLAVŲ CERKVĖN

Ženeva. — Netoli Tifliso, Kaukaze, šio birželio 4 d. mirė sovietų Rusijos diktatoriaus Stalino motina. Tačiau apie tai tik

praėjus savaitei pranešta iš Maskvos.

Čia gauta žinių, kad mirusi 79 metų senelė per 20 metų buvo nutolusi nuo pravoslavų cerkvės. Tačiau pereitomis pravoslavų Velykomis ji atsivertė, atlinkė cerkvę ir cerkvei davė, 1,000 rublių auką.

Nugirdęs apie tai diktatorius Stalinas įsakė motiną išsiųsti iš Tifliso — toliau nuo cerkvės. Tenai ji ir mirė.

KARDINOLAS RAGINA KOVOTI PRIEŠ BEDIEVYBĖS BANGAS

New Rochelle, N. Y. — Jo Eminencija kardinolas Hayes, New Yorko arkivyskupas, kalbėdamas New Rochelle kolegijos mokslo metų baigimo iškilmėse ragino jaunimą, lygiai ir visus kitus, su visu ryžtumu kovoti prieš tas žmonių grupes, kurių pastangomis skleidžiami bedievybės šūkių.

Baigę kolegijas ir kitas mokslo įstaigas katalikai jaunuoliai turi būti vadai toje kovoje ir visados stovėti pirmose kovotojų eilėse, sakė kardinolas. Katalikų visuomenė ir šalis laukia jų šių žygių. Bedievybės bangos turi būti sulaikytos.

SONOROJ ATIDARYTA KATEDRA IR ŠEŠIOS BAŽNYČIOS

Mexico City. — Sonora valstybės vyriausiajam mieste Hermosillo iki šiol atidaryta katedra ir 6 kitos bažnyčios kitose valstybės dalyse. Katedroje ir tose bažnyčiose įsiregistravę kunigai laiko pamaldas. Valstybės įstatymu visoje valstybėje leista įsiregistruoti tik 16-ai kunigų. Spėjama, artimoj ateityje ir kitos bažnyčios bus atidarytos ir gražintos katalikams.

Sonora valstybėje yra daugiau kaip 40 bažnyčių ir nuo 1934 metų jos visos buvo uždarytos, o kunigai išblaškyti.

LIETUVIAI AMERIKOJE

GRAŽIU BANKIETU BUS ĮTEIKTAS ORDENAS KUN. ALBAVIČIUI

Federacijos Chicago apskrities iniciatyva, Picadilly viešbuty, Roof Garden, rengiama bankietas žymiam Amerikos lietuvių veikėjui ir Federacijos Centro išdininkui kun. I. Albavičiui, kuris šiemet minės 25 m. kunigystės jubiliejų, pagerbti. Per bankietą bus įteiktas D. L. K. Gedimino ordenas, kuriuo

neseniai buvo apdovanotas Lietuvos vyriausybės.

Bankietas rengiamas kun. Ig. Albavičiaus vardinį išvakarėse, t. y. liepos 30 d., 8 val. vak.

LIETUVAITĖ KONCERTAVO VARGONAIŠ PITTSBURGHE

Pittsburgh, Pa. — Birželio 13 d., žinomo Kasto Vaišnoro dukrelė Valentina davė vargonų koncertą Carnegie svetainėje. Velionis Carnegie padovanojo vargonus tam, kad būtų rengiami visais sekmadieniais koncertai dykai. Vargonininkas tos svetainės, susipažinęs su Valentino gabumais, leido jai tą sekmadienį koncertuoti.

Nors jauna muzikė, bet vargonais išpildė sunkius kompozitorių kūrinius ir visus dalyvius sužavėjo. Po kiekvieno kūrinio dalyviai rankų plojimu pageidavo daugiau muzikos.

Šis vargonų koncertas jaunai Valentinai labai pavyko.

Kitais metais Valentina žada vykti į užsienį, kad pagilinus mokslą muzikoje. Be abejonės, Pittsburghas susilauks naujos žvaigždutės muzikos srityje. *Ten buvęs.*

SVETIMTAUČIAI REMIA LIETUVIUS

Pittsburgh, Pa. — Šv. Kazimiero parapijos klebonijos statyba progresuoja ir tam darbui aukos plaukia. Štai, aną savaitę *Jones and Laughlin Steel Corporation* per užtarymą Mr. A. L. McLaughlin dykai suteikė įvairios plieno medžiagos statybai. Medžiagos vertė siekia keletą šimtų dolerių. Tai jau antrą kartą ši kompanija padeda mūsų parapijai. Prieš porą metų ji suteikė įvairios medžiagos mokyklos remontui. Pasirodo, svetimtaučiai daug mums padeda.

ŠV. ANTANO DRAUGIJAI — 25 METAI

Cicero, Ill. — Birželio 13 d., šv. Antano šventėje, šv. Antano dr-ja minėjo 25 metų jubiliejų. Per sumą bažnyčia buvo pilna žmonių; visį stebėjosi gražių bažnyčios išpuošimu. Visur tik gėlės, gėlės.

Mišias laikė kun. A. Deksnys, asistuojant dviem kunigams ir keliolikai klierikų. Pamokslą sakė kun. A. Valančius. Po pamaldų įvyko įspūdingos vaikštynės gatvėmis. Jose dalyvavo karo veteranai uniformose, su dideliu benu, Lietuvos Kareivių draugijos, uniformos skyrius, Šv. Antano dr-ja, Visų šven-

tųjų dr-ja, Šv. Onos dr-ja, Šv. Jono dr-ja, Dievo Motnos Sop. dr-ja, Ciceros Grotto gražiais drabužiais apsirengę, viešųjų mokyklų benas, lenkų Sus-mo 55 kp. jaunųjų skyrius su savo benu ir Šv. Valentino lenkų parap. jaunuomenės skyrius su savo benu. Ant galo šiaip jau didelis būrys žmonių. Vaikštynės darė gražaus įspūdžio.

Po vaikštynių parap. salėj buvo muzikale programa, pajavairinta kalbomis. *Rap.*

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

ŠV. TĖVO TELEGRAMA PREZIDENTUI

Atsakydamas į Valstybės Prezidento p. A. Smetonos Popiežiaus Pijaus XI pasveikinimą 80 metų amžiaus sukaktuvių proga, kard. Pacellis atsiuntė tokio turinio telegramą:

“Į Jūsų Ekscelencijos sveikinimus atsakome tikrai gyvu dėkingumu ir linkėjimais. Jūsų asmens laimei ir garbingai lietuvių tautai, kurią mes tėviškai laiminame.”

NUSKENDO KLIERIKAS

Gegužės 25 d. Kauno kunigų seminarijos klierikai padarė ekskursiją į Kačergynę. Besimaudant nuskendo V kurso klierikas stud. Vl. Daukša, kilęs iš Kvėdarnos parapijos. Lavonas buvo surastas ne tuoj. Jis rastas Nemune įkliuvęs tarp susipynusių vielų. Klierikas turėjęs silpną širdį ir todėl, greičiausiai, paskendo. Kauno seminarijos bažnyčioje už velionį atlaikytos pamaldos, o kūnas išvežtas į gimtinę parapiją palaidoti.

SKAUDI NELAIMĖ AVIACIJOS DIENĄ

Gegužės 27 d. Ukmergėje buvo suruošta aviacijos diena. Ta proga iš Kauno buvo nuskrendę keturi lėktuvai. Šventės metu civilinis lakūnas Dženkaitis, leisdamas lėktuvu “Kovas” pataikė į nelygios aikštės duobę. Lėktuvas metėsi į minią. Viena mergaitė užmušta vietoje, o sužeista apie 10 asmenų. Lėktuvas nedaug nukentėjo. Lakūnas tik prisitrenkė. Žmonėse kilo didžiausia panika ir visi nesuvaldomai ėmė veržtis iš aikštės. Kareiviai su dideliu vargu išlaikė tvarką.

LIETUVA — MARIJOS ŽEMĖ

Ž. Kalvarija. — Šv. Tėvas Lietuvą vadino Marijos Žeme. Gegužės 30 d. beveik visa parapija, nors buvo ir iš kitų parapijų, viso

galėjo būti 4,500—5,000 žmonių, iškilmingai pareiškė ir kaimų atstovai po pareiškimo pasirašė, kad nori būti Marijos Žemė. Įspūdis liko stiprus!

GRAŽIAI PAGARBINTA MARIJA GEGUŽĖS MĖNESY

Gegužės mėnesį — kiekvienias metais iškilmingai garbinama Marija. Šis kilnus ir gražus paprotys dzūkuose yra gražiai minimas. Gyvendami toliau nuo bažnytėlės, kaimuose įsitaiso, gražiai papuošdami Švč. Marijos paveikslą žolynais ir žvakutėmis, dzūkų vadinamus “mojus” ir čia suėję, ypač jaunimas, garbina Švč. Panelę Mariją. Pagarbinę Mariją susirinkusieji pasikalba, pasidalina kasdieniškais įspūdziais, jaunimas gražiai pažaidžia ir skirstosi į namus ilsėtis, kad pailsėję rytoj vėl galėtų dirbti savo kasdieninį darbą ir garbinti Švč. Pan. Mariją.

GANYTOJO IŠKILMINGOS VIZITACIJOS

Seirijai. — J. E. vyskupas Karosas, lydimas kan. Vizgirdos, lankė Seirijų dekanato parapijas. Nežiūrėdamas į pasitaikiusius karščius ir senatvę, J. E. visose bažnyčiose sakė pamokslus, ragindamas tikinčiuosius stiprėti tikėjime ir doroje. Visose parapijose Ganytojas buvo sutiktas kuo iškilmingiausiai dideliausių minių. Išlydėdamos minios Mylimą Ganytoją tiesiog apipildavo gelėmis.

J. E. vizitavimo metu suteikė Sutvirtinimo Sakramentą apie 4,000 žmonių.

STATOMI KRYŽIAI

Pajevonys. — Šakių kaimo pavasarininkai pavyzdingai sutvarkė senas kaimo kapines ir pastatė du kryžius: vieną ant kapų, kitą — šv. Jono Nepomuko prie upelio. Pirmą Sekminių dieną iš Pajevonio Šakių kaimo link išsitiesė graži procesija, kuri parapijos chorui giedant, atėjo į kapines ir paskui prie upelio pašventinti kryžių. Kun. P. Brazauskas jaunimui už uolų darbą padėkojo. Vakare suvaidinta šv. Aloyzo pašaukimas. Šio kaimo jaunimas vertas gražios pagarbos. *P.B.*

Platinkite naudingiausį laikraštį Tėvų Marijonų savaitraštį “Kristaus Karaliaus Laivas”

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
Vien tik laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

VAKARINIŲ VALSTYBIŲ
LIETUVIŲ DIENA

MARIJOS KALNELIUOSE

Hinsdale, Illinois

SEKMADIENĮ, LIEPOS-JULY 4 D., 1937 M.

Pradžia 11 Val. Ryto

LAIMĖJIMAI - SPORTAS - ĮVAIRŪS PASILINKSMINIMAI

LIETUVIŲ DIENOS šventė prasidės iškilmingomis šv. Mišiomis seminarijos naujojo koplyčioj.

Visus nuoširdžiai kviečia

RENGĖJAI.